

XXIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ „МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“

част. С голямо изящество и грациозност, изтъквайки увеличаване следващата част — валс. В елегантния съставът достигна неподозирана по силата на емоционалното внушение музикална реализация на лирическата изповед. Ароматът на народната песен и стихията на танца бяха характерни за финала на това ярко и вълнуващо изпълнение на популярната творба на великия руски композитор.

Бляскаво, изтъквайки специфичните особености на отделните епизоди, бе претво-

Така най-точно може да се определи извагата на Московската филхармония на XXIII-те „Мартенски музикални дни“. Огромният интерес на русенските почитатели на музикалното изкуство към концертите на изтъкнатия симфоничен колектив се свързваше както с неговия всепризнат международен авторитет, така и с обстоятелството, че това бе нова среща с голямото съветско симфонично изкуство след поредицата прояви на най-известните камерни ансамбли на СССР на фестивала през последните години.

Московската филхармония е колектив с изключителни професионално-изпълнителски качества. Той демонстрира най-характерните черти на съвременното симфонично изкуство — безупречна реализация на фактурата и великолепно разкриване на стиливите особености на застъпените в програмата автори и произведения, неповторимо очарование на творческия подход и артистично майсторство при изтъкването на съдържанието и идейно-емоционалната насоченост на творбите. А над всичко се откроява оркестровата звучност — еднакво активна и променяща характера си съобразно особеностите на музикалното развитие, извънредно богато, динамично и темброво нюансирана, великолепно балансирана между отделните оркестрови групи. Изразително и въздействащо прозвучаха солиращите инструменти, демонстрирайки високото майсторство на изпълнителите. С най-голяма сила се налагаеярокото диригентско присъствие на ръководителя на състава Дмитрий Китаенко — музи-

кант с ярко открояваща се артистична индивидуалност. С пастелив, но изключително точен и изразителен жест той внушаваше на състава естествено и без усилие своята интерпретаторска концепция, постигна убедителна, запомняща се завинаги реализация на отделните произведения.

Очевидно бе вниманието, с което съветските симфонични се отнесоха към изпълнението на „Героична увертюра, 1923“ от В. Казанджиев. Изтъквайки мелодичните и ритмични особености, последователно бе разкрит богатият идеен замисъл на творбата. Открояващото се със своята динамика и огромна вътрешна сила музикално развитие доведе до поаявата на основния мотив на популярната работническа песен. Приповдигнатото настроение на тържествения финал се превърна в апогеоз на неудържимия революционен порив на народа, на непоколебимата му вяра в близката победа.

С повишено творческо въдържане диригентът и оркестър изградиха забележителната Симфония № 6 от Шостакович. Правеа силно впечатлението изключително умелото иградиране на настроението в отделните части, изтъкването на тяхната характеристика, но заедно с това и активното им участие в изграждането на цикъла като цяло. Широкият и съдържащи линии на първата

част, раздаижената и близка до характера на народните танцови образци втора част, неударжмийат и устремен ритъм на финала съдействаха за многоплановото разкриване на дълбокия философски смисъл на симфонията. Великолепната музика на бележития съветски композитор, вдъхновеното и проникновено ръководство на диригента позволиха на състава да разкрие максимално своите богати изпълнителски и артистични възможности.

С настроение и чувство за стила на големия майстор на оркестровото изкуство бе изградена богатата и разнообразна танцова картина на Валсът от М. Равел.

Серенадата за струнен оркестър, от Чайковски позволи на шрайховия състав да разкрие своите сякаш неизчерпаеми възможности. И отново се наложи покоряващата сила на звука — одухотворен, изразителен, податлив на творческите търсения на изпълнителите. Впечатляваше умението на състава да се превъплъщава в стила на автора, да разкрива необикновеното очарование на неговия богат емоционален и повичен свят.

Тържествено, с подчертано благородство на израза бе осъществено въвеждането. Убедително бяха реализирани изгражданятия и развитието на музикалната мисъл в първата

рено Испанско капричио от Римски-Корсаков. Тук се откри изключителното умение на изпълнителите да изтъкват детайлите, да извличат максимален художествен ефект от привидно незначителните и нямащи непосредствено отношение към основния тематичен материал елементи. Поставяйки основният акцент — гръх ритмичното начало, оркестърът постигна ярка, разнообразна и бляскава от настроение музикална панорама.

Великолепни бяха и двата солистични изяви. Александър Рудин поразява с необикновената за неговата възраст зрелост и завършеност на изпълнението. Изключителните му инструментални възможности, красив и изразителен тон бяха средство той да разкрие напълно огромното богатство на Вариации на тема „рококо“ от Чайковски. Валентин Жук поднесе стилна и много изискана интерпретация на Концерт № 1 от Прокофиев.

Със своите изяви — вълнуващи и незабравими празници на симфоничното изкуство, Московската филхармония записа една от най-забележителните страници в творческата биография на фестивала „Мартенски музикални дни“.

Силви СТАМБОЛИЕВ.

Празник на симфоничното изкуство